

وعده های دوازده گانه

در صورتی که در این مرحله از بازسازی خود از تحمل رنج و زحمت ابا نکنیم، قبل از رسیدن به نیمه راه از نتیجه آن مبهوت می شویم.

۱- ما با احساس آزادی و خوشحالی تازه ای آشنا می شویم.

۲- از گذشته خود متأسف نیستیم و آرزوی فراموش کردنش را هم نمی کنیم.

۳- مفهوم آرامش را درک و به معنای صلح و آشتی پی می بریم.

۴- هر قدر هم که به قعر رفته باشیم، به دنبال راهی می گردیم تا دیگران از تجربه ما بهره مند شوند.

۵- احساس بی ثمری و افسوس از میان می رود.

۶- علائق خودخواهانه را از دست می دهیم.

۷- به مسائل مربوط به هموعانمان علاقمند می شویم.

۸- خودپرستی تحلیل می رود.

۹- طرز تلقی و برخورد ما با زندگی به کلی تغییر می کند.

۱۰- ترس از مردم و بی پولی از میان می رود.

۱۱- دانش حل و فصل مسائلی را که قبلاً گیجمان می کردند پیدا می کنیم.

۱۲- دفعتهاً متوجه می شویم که خداوند کاری برایمان انجام داده است که خود قادر به انجامش نبوده ایم.

آیا اینها وعده های گزافی هستند؟

بنظر ما نه.

این وعده ها در مورد ما به خود جامه عمل پوشیده اند، گاه به سرعت و گاه به آهستگی

اما در صورتی که برای بدست آوردنشان به خود زحمت دهیم

به طور حتم به وقوع خواهند پیوست.